

Să plutim...

Eugenia Calancea

Trec zile pe lângă noi nenumărate,
ajungem și noi ușor în etate,
avem uneori capul în nori și cu atâtea ploi,
iar vise urâte ne caută pe-amândoi.
Mergi uneori ca la circ pe-o sărmă,
ne pierdem elanul și a noastră cârmă,
agale mergeam printre jetoane,
ne pierdem în spitale cu multe cotloane.
Nu vrem în astă întunecime,
vrem încă nopti senine și sublime,
să cânți cu voioșie unde nu ai voie,
să fie de toate din ce ai nevoie.
Visăm să plutim pe ape-nvolburate,
să nu înoți cu mâinile crăpate,
să curgă bine săngele-n vene,
să te ating Doamne numai pe tine.